

Vágy és rettegés

A gondolat, mely bennem van,
az érzet melyet megélek,
megváltoztat, és ezzel picit félek.

Másért való ujjongásom feléled!
De érzem, hogy ez mind véled.
Mert mikor megkapom, még mindig vérzek.

Kívánom, hogy beszéljek, öleljek,
hogy tárt karokkal szeressek,
de mégsem enyhít ez engem.

A vágyam mindenki felé
mindenki felé irányul,
de végül! Érzem, hibából.

A vágyam beteljesedik értük!
De lelkemben üres lyuk ténfereg,
Azt, csak te ismerheted.

Várom, hogy rám tekints,
mikor én rád tekintek.
Ám te észre sem veszel (éppen).

Rettegek újból rád nézni.
Mi lesz, ha ismét üresség...
és szempárok nélkül fogok vérezni.

Vágyok én mindenre miattad.
Csak miattad érzem ezt így:
Hisz a világ előttem megnyílt.

Szeretek és hiszek végtelenül,
de rettegek, hogy lelked nélkül.
Vágyam fala, melyet érzek, érted épül.

Én szeretek és adok neked is,
de a szívem mélyén talán szeretlek is.
Vágyok és rettegek, így én, hogy lehetek?